

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 06 maja 2020 r.

Poz. 2020

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.187.2020 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 4 maja 2020 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713), stwierdzam nieważność uchwały Nr XVI/147/2020 Rady Gminy Świątki z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie uchylenia uchwały Nr XXXV/116/2010 Rady Gminy Świątki z dnia 21 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Gminy Świątki w obrębie Kalisty.

Uzasadnienie

Rada Gminy Świątki, powołując się na art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. ze zm.), uchyliła uchwałę Nr XXXV/116/2010 Rady Gminy Świątki z dnia 21 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Gminy Świątki w obrębie Kalisty.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 1 kwietnia 2020 r.

Zdaniem organu nadzoru, powyższa uchwała została podjęta z rażącym naruszeniem prawa.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawiera kompleksową i zupełną regulację dotyczącą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zwłaszcza przepisy dotyczące istoty tego planu i rozwiniętego trybu jego przygotowania. Przepisy te skonstruowane zostały na zasadach współdziałania oraz uwzględniania interesów wszystkich zainteresowanych podmiotów. Co prawda, ustawodawca przyznał gminom w art. 3 ust. 1 tejże ustawy tzw. władztwo planistyczne, polegające na prawie do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jednakże realizacja tego prawa została obwarowana licznymi obostrzeniami, m.in. o naturze proceduralnej.

Procedura planistyczna, jako specyficznego rodzaju postępowanie prawotwórcze, przewiduje konieczność dokonania szeregu czynności prawnych oraz materialno-technicznych (art. 14-26 ustawy) mających na celu zagwarantowanie, że w toku tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gmina uwzględni stanowisko innych organów administracji publicznej (art. 17 pkt 1 i 6, art. 18, art. 23 i art. 24 ww. ustawy) oraz będzie miała na uwadze interesy osób bezpośrednio zainteresowanych rozstrzygnięciami danego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 17 pkt 1 i 13, art. 18 tejże ustawy). Ostateczna zatem postać planu zagospodarowania przestrzennego zawiera stanowisko nie tylko twórcy planu, ale i innych podmiotów prawa. Konstrukcja prawna procedury planistycznej została przyjęta w celu zapewnienia ochrony zarówno interesu publicznego, jak i interesów podmiotów prywatnych. Możliwość uczestniczenia w tworzeniu planów miejscowych umożliwia także kontrolę bieżącą tej sfery życia publicznego. Wynika to m.in. z faktu, że miejscowy plan, jako akt prawa miejscowego stanowi część porządku prawnego na terenie danej gminy oraz stosownie do art. 6 ww. ustawy kształtuje sposób wykonywania prawa własności.

Stosownie do art. 27 ww. ustawy zmiana studium lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Z powyższego przepisu wynika, iż każda zmiana

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia procedury opisanej w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W ocenie organu nadzoru, uchylenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest de facto jego zmianą. Powyższy pogląd znajduje oparcie w judykaturze. W uzasadnieniu wyroku z dnia 28 października 2008 r. (sygn. akt II SA/OI 571/08) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie uznał, że uchylenie istniejącego planu miejscowego stanowi, w ocenie Sądu w istocie zmianę obecnie istniejącego planu miejscowego dla tego terenu, gdyż de facto podjętą uchwałą dokonano zmiany w istniejącym planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego (...). Oznacza powyższe, iż w każdym takim przypadku podjęcie uchwały w tym zakresie wymagało przeprowadzenia stosownej procedury, zgodnie z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W istocie bowiem uchylenie istniejącej (obowiązującej) uchwały dotyczącej planu miejscowego dla określonego terenu spowodowało jego zmianę. Zatem wymagane było poprzedzenie takiej uchwały przeprowadzeniem stosownej procedury. Warto przywołać również inne orzeczenia, w których podkreśla się tożsamość uchylenia i zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rada gminy zmierzając do zmiany regulacji planistycznych dla obszaru objętego już obowiązującym planem miejscowym, ma do wyboru wyłącznie dwie możliwości: podjąć uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 27 u.p.z.p.) bądź podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia nowego planu miejscowego (odpowiednio art. 33 i 34 u.p.z.p.). Nie jest możliwe dokonywanie jakichkolwiek zmian w kwalifikacji terenów objętych planem miejscowym w trybie innym niż dwa wskazane" (wyrok WSA w Opolu z 6 listopada 2008 r. sygn. akt II SA/Op 290/08). Redakcja przepisu art. 27 ustawy, stwierdzającego, że "zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane", oznacza konieczność stosowania odpowiedniego trybu sporządzania planu miejscowego. Podjęcie przez radę gminy uchwały o uchyleniu uchwały o planie miejscowym winno zatem nastąpić zgodnie z art. 27 ustawy, a więc wymaga zachowania takiej samej procedury (podobnie: wyrok WSA w Opolu z dnia 27 września 2007 r., sygn. akt II SA/Op 354/07).

Stosownie do art. 28 ust. 1 ww. ustawy, naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Nie ulega zatem wątpliwości, że regulacja traktująca o uchyleniu obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego przyjęta bez przeprowadzenia procedury określonej w art. 17 i nast. ww. ustawy, stanowi kwalifikowane naruszenie procedury planistycznej i podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały.

Organ nadzoru podziela wskazane wyżej poglądy dotyczące możliwości uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tylko przy zastosowaniu procedury z art. 27 ustawy w sytuacji, gdy plan został ogłoszony w dzienniku urzędowym i funkcjonuje w obrocie prawnym. Powyższe znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, bowiem Rada Gminy Świątki, mocą § 1 przedmiotowej uchwały, uchyliła obowiązujący plan bez zastosowania procedury planistycznej. W tym konkretnym przypadku, Rada chcąc "wycofać" się z projektu, jakim było przyjęcie planu w zakresie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych na terenie Gminy Świątki, powinna w pierwszej kolejności wziąć pod uwagę fakt, że przyjęte w tym zakresie plany obowiązują i wywołują skutki prawne.

W związku z powyższym orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki